

мой редактиране много лесно и
 списах.
 Доузе първата Европеска война. Тога-
 ва ме взеха войник и отидох на
 фронта на Добро поле. Изгубих сле-
 дите на Велбан, по това време е
 бил навърно във военното училище
 в Шер. Раноса ме на 9 май 1917 г.
 и от Добро поле рани ме изгубиха
 на път в Сербия.
 По това време Велбан става
 голям поет и писател. Той пише-
 ме тъй много, че аз неможах да
 следя всичко написано от него.
 И като се искаш да си спомним
 думите на сръбско с какво възмост
 той посрещна Руската революция
 и неговия "Да бъде ден" се събуди
 да ти много гоვეлство.
 Когато бях няколко години на
 път в Бонифация, аз неможах
 да се срещна с сръбско, а той
 така много ти пише, пише.
 Сръбско смирненски ситна знаме на
 прудящ се парад.